

het is wel grappig dat ik eerst maanden aan een stuk geen zin/nood had om een blog te schrijven en nu schrijf ik er twee op enkele dagen tijd

opnieuw veel gebeurd in het hoofd, het *project* is opnieuw duidelijker geworden en dat vond ik zinvol om te delen

bovendien is m'n geloof opnieuw een stuk toegenomen en *durf* ik nu beweren, dat ik een belangrijke mijlpaal, het 5+, punt heb bereikt

laat ons eerst beginnen met de inzichten

die zijn gebaseerd op drie zinnen uit de bijbel, maar wellicht zijn er in de boeddhistische teksten en koran gelijkaardige zaken te vinden

- god schiep de mens naar zijn beeld (genesis 1:27)
- alles waarom jullie bidden en vragen, geloof, dat jullie het al ontvangen hebben, en jullie zullen het krijgen (marcus 11:24)
- want zoals een man denkt in z'n hart, zo is hij (spreuken 23:7)

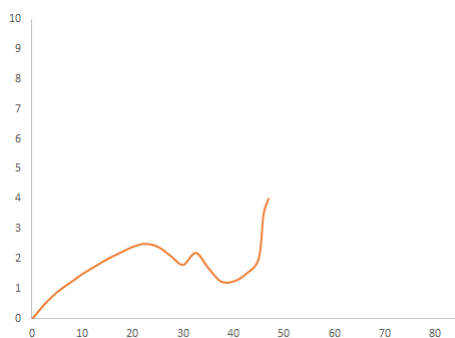
vooreerst is er dus het statement, dat de mens een , weliswaar oneindig klein, beeld van god is

hierdoor is er direct een polariteit : er is het beeld en het niet-beeld van god, net zoals een deel van de wereld wit is en de rest dan per definitie niet-wit

bij de conceptie zijn we dus het beeld van god, maar dat betekent niet dat we *immuun* zouden zijn voor het niet-beeld, integendeel

de functie van dit niet-beeld, is dat het in feite onze "leerstof" vormt, de reden van onze incarnatie

dat niet-beeld vormt ook de aanleiding van ons lijden, stress ... maar dat is de les, die we dienen te leren

als we dat op de grafiek "in welke mate we leven, zoals we zijn voorbestemd" komt het dieptepunt van de grafiek overeen met het moment wanneer we alle leerstof hebben verkregen

op dat moment van maximaal non-beeld zijn we eigenlijk klaar met leren en kunnen we op vakantie gaan, wat concreet overeenkomt met het *nibbana* of het aardse (en dus niet het hemelse!) paradijs

jammer genoeg zijn de meesten zich hier niet van bewust en blijven de rest van hun leven grotendeels leven zoals op dit moment van maximaal non-beeld

dat komt overeen met studenten, die de rest van hun leven herexamens boven vakantie verkiezen

het klinkt absurd als ik dit zo schrijf, maar zo is het ...

vanaf dit dieptepunt, die we de *dark night of the soul* maar eveneens het punt van mogelijke wedergeboorte kunnen noemen aangezien we in dit tweede leven kunnen leven in het *nibbana* of aardse paradijs, komen de bovenstaande zinnen twee en drie uit de bijbel aan bod

voor mezelf neem ik het liefst van al de combinatie van de twee, die ik dan als volgt formuleer

alles waarom jullie bidden en vragen, vraag dit met dezelfde emotie, die jullie zouden ervaren wanneer jullie het al ontvangen hebben, en jullie zullen het krijgen

dit vormt de sleutel om binnen te treden in het *nibbana* ofte aardse paradijs

ik verklaar me nader

de meeste mensen vragen aan/bidden tot het universum om zaken aan hun leven toe te voegen

daar bestaan talloze zelfhulpmethodes en -boeken voor, waarvan de meesten bestsellers zijn : hoe wordt ik rijk, hoe wordt ik succesvol, hoe doe ik aan *personal branding* ...

uiteraard zullen ook deze wensen, indien vergezeld van de emotie, die we zouden ervaren eenmaal het doel is bereikt, ingewilligd worden

naar de norm van de huidige maatschappij zijn dit succesvolle individuen, maar vanuit het standpunt van onze creator zijn dat de typische studenten, die de rest van hun leven herexamens boven vakantie verkiezen

ikzelf bid sinds kort om het niet-beeld van god weg te nemen, ik herhaal : wég te nemen, zodat ik opnieuw het beeld van god word

het is essentieel, dat de hiermee gepaarde emoties, de emoties dienen te zijn, die geassocieerd worden met het *beeld van god*

op internet zijn er ganze lijsten te vinden van deze *verheven* emoties op hoge frequenties, zoals liefde, dankbaarheid, gelukzaligheid, vreugde, zich onbegrensd voelen, zich gezegend voelen, zich *verheven* voelen, nederigheid ...

deze emoties verschillen uiteraard van persoon tot persoon, maar ook bij eenzelfde persoon zijn de emoties tijdens het vragen niet altijd dezelfde

soms nemen de introverte, vrouwelijke emoties de bovenhand en voel je je net als een walvis meedeinend op de golven van een oceaan van gelukzaligheid en een andere keer nemen de extraverte, mannelijke emoties de bovenhand, wat je dan weer meer kunt vergelijken met de vurige tongen van de apostelen op het pinksterfeest

als beloning/compensatie van de leerstof, die me toch heeft doen lijden en stress heeft bezorgd, zal ik dan het aardse paradijs mogen ervaren

wat dat precies zal inhouden, kan ik niet zeggen, maar het betekent alvast niét, dat ik de ganze dagen in een hangmat in honolulu zal liggen, drinkend met een rietje vanuit een kokosnoot 🍹

neen, het betekent dat je continu deze verheven emoties op de hoge frequenties ervaart, onafhankelijk van wat zich er in jouw omgeving afspeelt, dus ook wanneer je tijdens de avondspits op de metro van Parijs bent of naast een inslaande bom in Oekraïne of Ghaza bevindt

ook dat klinkt misschien absurd, maar toch is het zo....

telkens ik hieraan denk, komt het beeld in me op van de dame, die op de hoge frequenties van psychedelische middelen verder aan het dansen is bij de opkomende zon, terwijl de Hamas-terroristen in het rond aan het schieten zijn

je kunt het dus daar goed mee vergelijken, met uitzondering van de inname van de psychedelische middelen uiteraard 😊

de laatste dagen pas ik dit nu zelf toe en de resultaten zijn verbluffend, vandaar dat ik een nieuwe blog *moest* schrijven

uiteraard kan iedereen in het hoofd de intentie formuleren met de woorden, die hem/haar het beste liggen om zo een persoonlijk elektrisch veld te genereren

belangrijk is om tegelijkertijd in het hard het compatibele magnetische veld te genereren via de bijhorende *verheven* emoties

de laatste week ben ik er, grotendeels via dit vragen/bidden, in geslaagd om dagelijks boven mate 5 te leven zoals ik ben voorbestemd en dit terwijl ik zeer intens (om het woord *obsessief* niet te gebruiken 😊) met het zoeken naar ontbrekende postzegels, hetgeen uiteraard haaks staat op een leven, zoals ik ben voorbestemd

zodoende heb ik beslist om mezelf de 5+ mijlpaal toe te kennen op voorwaarde, dat ik op dezelfde manier blijf vragen om mij te bevrijden van het niet-beeld én wat minder obsessief met het zoeken naar de resterende postzegels 😊

ik heb ook besloten om de blog verder op te splitsen, met een eerste stukje vanaf de wedergeboorte tot de 5+ mijlpaal en dan een tweede stuk van de 5+ tot de 7+ mijlpaal